

Sygn. akt II CNP 34/09

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 17 lipca 2009 r.

skargi M. T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 sierpnia 2006 r.,

wydanego w sprawie z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych w Warszawie

Oddział Terenowy w S.

przeciwko M.T.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwany M. T. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 28 sierpnia 2006 r., którym odrzucono jego zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2006 r., oddalające wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych oraz odrzucające jego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 12 stycznia 2006 r.

Skarga pozwanego została oparta na zarzucie naruszenia przepisów postępowania:

- art. 398¹ § 1 k.p.c. – przez błędne uznanie, że postępowanie kasacyjne nie jest szczególnym postępowaniem kontrolnym, pozostającym poza strukturą sądów powszechnych,
- art. 130² § 3 k.p.c. w związku z art. 100 ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1 września 2005 r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) – przez niewłaściwe przyjęcie, iż radca prawny jako pełnomocnik strony zwolnionej w całości od kosztów sądowych przed sądem powszechnym zobowiązany jest do uiszczenia opłaty stałej i podstawowej w wysokości 30,00 zł. Pozwany zarzucił nadto błędną wykładnię ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, przez przyjęcie, że zwolnienie w całości od kosztów sądowych w postępowaniu rozpoznawczym rozciąga się również na postępowanie wywołane wniesieniem skargi kasacyjnej.

W konsekwencji skarżący wskazał na art. 398¹ §1 k.p.c., art. 130² §3 k.p.c. w związku z art. 100 ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

Skarżący podkreślił, że następstwem wydania zaskarżonego jego skargą prawomocnego postanowienia było wszczęcie w sprawie II KM .../06 egzekucji z nieruchomości, w dniu 1 grudnia 2006 r. przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w N. z wniosku powodowej Agencji Nieruchomości

Rolnych w Warszawie w oparciu o tytuł wykonawczy związany z zaskarżonym postanowieniem – wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 12 stycznia 2006 r. oraz poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego z dnia 15 października 2003 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, powinna zawierać szereg elementów konstrukcyjnych. Należą do nich:

- 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części,
- 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie,
- 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne,
- 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy,
- 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,
- 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wypełnienie obowiązku przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga złożenia przez stronę oświadczenia, że szkoda w jej majątku nastąpiła i wskazania rodzaju i rozmiaru tej szkody, a ponadto powołania lub przedstawienia dowodów lub innych środków uwiarygodniających powyższe twierdzenie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., postanowienia tego Sądu z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16, z 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05, nie publ.). Szkoda musi przy tym pozostawać w normalnym związku przyczynowym z wydaniem zaskarżonego orzeczenia, co wynika ze sformułowania, iż musi być przez to orzeczenie spowodowana. Obowiązkiem uprawdopodobnienia objęte jest więc także występowanie adekwatnego związku przyczynowego. Tymczasem skarżący nie wyjaśnia, jaki związek przyczynowy

zachodzi pomiędzy wszczęciem egzekucji na podstawie prawomocnych wyroków, których nie obejmuje skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a odrzuceniem jego zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Można tylko domniemywać, że związek ten miałby polegać na tym, iż w wypadku nieodrzczenia zażalenia mogło dojść do uchylecia postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej, która to skarga z kolei być może zostałaby przyjęta do rozpoznania i ewentualnie doprowadziłaby do podważenia wyroku, stanowiącego podstawę wszczęcia egzekucji. Jednak to obowiązkiem strony jest skonkretyzowanie powiązań, jakie występują pomiędzy wskazywaną szkodą, a zaskarżanym orzeczeniem i uprawdopodobnienie, że normalny związek przyczynowy rzeczywiście występuje. Tego wyjaśnienia nie zawiera wniesiona skarga. Tymczasem, jak zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 17 czerwca 2008 r. (I BP 57/07, nie publ.) szkoda wynikająca z wydania niekorzystnego dla strony wyroku nie pozostaje w związku przyczynowym z odrzuceniem środków zaskarżenia, zamykających drogę do poddania tego orzeczenia kontroli. Jedyne adekwatny związek mógłby łączyć tak rozumianą szkodę z przyczyną w postaci niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, który podlega wykonaniu. Bezsporne jest jednak, że skarżący uczynił przedmiotem zaskarżenia postanowienie z 28 sierpnia 2006 r., a nie egzekwowany wyrok, jego obowiązkiem było zatem uprawdopodobnienie szkody, jaką wywołało wydanie tego postanowienia. Temu obowiązkowi pozwany nie sprostał. W konsekwencji jego skarga nie czyni zadość wymaganiu ustanowionemu w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., co uzasadnia jej odrzucenie na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.